

febr. 11. Belvárosi Színház, „Viharos nászéjszaka”, zenés boh. 3 felv. Irta: Albert Acremant, verseit: Harmath Imre. Bem. 1931 ápr. 4. Magyar Színház. Testvére:

Vaszary Piroska, színésznő, sz. 1904 máj. 19-én, Budapesten. Iskoláit a fővárosban járta, majd beiratkozott Rákosi Szidi színésziskolájába, melyet 1900-ban végzett el; ekkor Ujpesten kezdte meg színpadi működését, ahonnan dr. Bárdos Artur a Belvárosi Színházhoz szerződtette. 1922 december 21-én elnyerte az Unio 25.000 K-ás Rákosi Jenő-díját. 1928 május havában férjhez ment Feld Andor nagyiparoshoz, akitől elvált, majd 1929 jun. havában Horváth Arpád neje lett. Ez év június 2-án a Vígszínház szerződtette. 1926 május 1. óta a Nemzeti Színház tagja. Kivételes nagy tehetsége páratlan ügyességgel oldja meg a legnehezebbnek látszó feladatokat is, fűszerrep a specialitása: így legutóbb igaz, benső, nagy sikere volt Móricz Zsigmond, „Légy jó mindhalálig” c. darabjának diák szerepében. Főbb szerepei: Marci (Te csak pipálj, Ladányi), Ferberné (Lilla), Maca (Gazdag lány), Lilla néni (Uj rokon), Puck (Szentivánéji álom), Szidike (címszerep), Nyilas Pista (Légy jó mindhalálig) stb.

Vattázott ház, színházi kifejezés, melyet arra értenek, hogy ingyenes publikummal töltötték meg a színház nézőterét, mintegy megtévesztésül, hogy észre ne vegyék a lanyha érdeklődést.

Vattay Margit, táncosnő és tánctánárnő, sz. 1899. Debrecenben. Tánuban Brada Edétől és Nirschy Emiliától nyerte kiképeztetését, 1921-ben táncmesteri diplomát szerzett. Ballettáncosnőnek készült, de családi okokból ott hagyta a színpadot. 1926-ban lépett fel utoljára Debrecenben. Jelenleg u. o. van virágzó tánciskolája. 1297-ben Balogh Béla v. rendőrfelügyelő neje lett.

Vaudeville (fr. olv.: vodvil), az énekes vígjáték franciás elnevezése. — Több száz évvel ezelőtt csak énekelhető

költemény volt: tárgy a bor, a szerelem és politika. Neve vagy a „Voix de ville”, elferdítéséből, vagy a „Vau de Vire”, egy festői alsónormandiai tájról ered. A Vire völgyében lakott a 15-ik század első felében egy Basselieu nevű szatócs, aki egész kompániával dudolta az efféle korcsmai, szerelmi és hazafias dalokat, míg végre az angolok agyonütötték. Őt tartották a franciák a műfaj megteremtőjének; de Armand Gasté szerint Jean de Heux-é a feltalálás dicsősége, ki 1616-ban hunyt el Vire-ben, míg Basselieu csak tanítványa és utána-zója volt. (Lásd: „Fővárosi Lapok”, 1888 márc. 21.) A „Homművész” a V-t: „tréfá”-nak keresztelte el. (1833. 8. sz. 65. old.) „V. színház” volt a neve az egykori városligeti Dalos-színháznak. (L. o.)

Vay László és Miklós báró 1794 jul. havában „a magyar Jádó színnek megörökítésére szolgáló tőkepenzек kipótlására” 1000 Rhfrtot ajánlott fel.

Vécsey Elvira bárónő, táncosnő, sz. 1906 nov. 29-én, Budapesten. A budapesti Operában Brada Edétől tanult táncolni és az Opera 1918-ban már szerződtette. 1925-ben már mint prína ballerina ért el nagy sikert, nagyszerű baletttechnikájával, a Sylvia balett címszerepében. Feltűnő sikere volt a „Faust” balettjében. Nagyszámú, sikerrel táncolt szerepei közül csak a következőket említjük: Swanilda (Coppélia), Hullámka (Argyus királyfi), Lepke-királynő (Mályvácska), Az éj (Gioconda), stb. A külföld nagy városaiban is nagy sikerrel szerepelt.

Vécsey Leó id., író, sz. 1852-ben, megh. 1918 dec. 2-án, Budapesten, mint a Budapesti Hitelbank ügyvezető igazgatója. Nemcsak pénzügyi körökben volt elismert szaktekintély, de jelentős nevet vívott ki a szakirodalom és a színpadi irodalom terén is. — „Szájhős-vitéz”, c. látv. tündérregéjét bem. 1890 jul. 19-én a Budai Szinkör. Fia: ifj. V. Leó, hirlapíró, sz. 1893 ápr. 14-én, Budapesten. Középiskolai tanulmányai után a budapesti és berlini egyetem jogi karán ta-